

Det er tanken, at ordningen skal animere til investering af øget privatkapital i overensstemmelse med lovgivningens blandingsøkonomiske intention. Ordningen indebærer endvidere en fleksibilitet i det offentlige støttesystem, som kan være ønskelig for at modvirke det gældende systems risiko for en smagmæssig snæverhed i en given konsulentperiode.

Ved bestemmelsen fastslås den kulturministerielle kompetence til at fastsætte nærmere regler for ordningen og ændre disse også uanset, om dette er foreslået af bestyrelsen.

Til § 7

Til stk. 1:

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov § 8 bortset fra den ændring, der følger af repræsentantskabets kompetence til at fremkomme med forslag til tre medlemmer til bestyrelsen, jf. den foreslåede ændring af § 3.

Til stk. 2:

Uændret.

Til § 8

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov § 9. Fastsættelsen af forretningsordner for henholdsvis bestyrelsen og repræsentantskabet og af instruks for filmkonsulenternes virksomhed foreslås fastholdt som en kulturministeriel kompetence. Bestemmelsen indebærer, at kulturministeren kan foretage ændringer i vedtægterne (forretningsordner og instruks), uanset om dette er foreslået af bestyrelsen eller repræsentantskabet.

Til kapitel 3. Statens Filmcentral

Til § 9

Til stk. 1:

I forslaget er tilføjet, at Statens Filmcentral også har til opgave at distribuere film til enkeltpersoner. Det antages, at der allerede er hjemmel hertil i den gældende lov, men man har fundet det hensigtsmæssigt at præcisere denne hjemmel ved nærværende lovforslag. Baggrunden herfor er, at udviklingen på videoområdet kan gøre spørgsmålet om distribution til enkeltpersoner mere aktuelt, bl.a. ved at åbne op for distribution af videogrammer i samarbejde med folkebibliotekerne.

Et sådant initiativ blev anbefalet af et flertal i Mediekommissionen jf. Mediekommissionens betænkning om video (betænkning nr. 954 af 1982).

Flertallet i mediekommissionen var således af den opfattelse, at der allerede da var et stort behov for et dansk supplement på videoområdet, både for så vidt angår produktion som distribution af videogrammer. Dette spørgsmål er siden i forbindelse med forslag fremsat af SF i folketingsårene 1982-83, 1983-84, 1984-85 og 1985-86 (jf. Folketings Tidende 1982/83, 2. samling, sp. 7508-7527; 1983/84, 2. samling, sp. 4304-4316; 1984/85, 1. samling, sp. 3028-3042 og 1985/86, 2. samling, sp. 8327-8339) blevet gjort til genstand for drøftelser i Folketinget. Ved disse lejligheder blev det fundet hensigtsmæssigt at tage problemet op i forbindelse med den generelle revision af filmloven (jf. Folketings Tidende 1985/86, 2. samling, sp. 8328).

Til stk. 3:

Bestemmelsen foreslås ændret således, at hovedsigtet - at Statens Filmcentral fungerer som den statslige rådgiver m.v. på kortfilmområdet - fastholdes, men at der samtidig åbnes mulighed for, at statslige myndigheder kan forestå produktion af kortfilm uden nødvendigvis at indhente bistand hos Filmcentralen. Herved overflødiggøres samtidig den gældende lovs adskillelse af Filmcentralens forhold til statslige og andre offentlige institutioner.

Til § 10

Ændringen er parallel med ændringen i § 3. Også med hensyn til Statens Filmcentral kan brancherepræsentationen i bestyrelsen forekomme problematisk.

Til § 11

Ændringen er parallel til ændringen i § 4, og skal også her ses som et udtryk for ønsket om at understrege bestyrelsens ledelsesfunktion.

Også for så vidt angår Statens Filmcentral foreslås oprettet en stilling for en medarbejder med produktionsøkonomisk ekspertise for at bedre bestyrelsens beslutningsgrundlag, jf. bilag nr. 1.

Til § 12

Ændringen er parallel til ændringen i § 5.

Til § 13

Til stk. 1 og 2:

Uændret.

Til stk. 3: